Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 701 van 29 september 2026
in de zaak RvV X VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE**
Noordstraat 7
8530 HARELBEKE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 10 februari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026 met toepassing van artikel 39/73, oud, van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VANDECASTEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verwerende partij treft op 10 februari 2026 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit is de thans bestreden akte.

1.2. Uit gegevens van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 16 maart 2026 werd gerepatrieerd naar haar land van herkomst.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 30 april 2026 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd gesteld dat het beroep onontvankelijk voorkomt nu uit gegevens verstrekt door de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 16 maart 2026 werd gerepatrieerd naar haar land van herkomst en er bijgevolg geen sprake meer is van het wettelijk vereiste belang bij het beroep.

2.2. De verzoekende partij richt op 4 mei 2026 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen (hierna: de Raad), waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

2.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat verzoeker onvrijwillig werd gerepatrieerd en volhardt in het belang bij de beslechting van het voorliggend beroep. Gevraagd waarom verzoeker destijds geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om tegen de bestreden beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen, kan de verzoekende partij slechts bevestigen dat hiervan geen gebruik werd gemaakt. De verwerende partij sluit zich aan bij de vaststelling van de voorzitter dat, gelet op de uitvoering van de bestreden beslissing, het belang bij huidig beroep is teloorgegaan."

2.4. Gelet op de repatriëring van de verzoekende partij naar haar land van herkomst, heeft de bestreden beslissing volledig uitvoering gekregen en is er geen sprake meer van het wettelijk vereiste belang. De verzoekende partij slaagt er met haar betoog niet in om het tegendeel aan te tonen. Een repatriëring heeft inherent een onvrijwillig karakter en geschiedt als de verzoekende partij zelf nalaat vrijwillig gevolg te geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten. Het stond verzoekende partij vrij om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen tegen de bestreden akte, wat zij heeft nagelaten te doen.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op negenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. EKKA